

വഴിക്കെള വിചാരിക്കുവിൻ

ഹാർത്തായി 1:7-8

“യഹോവ ഇപ്പോരം അരുളിചെയ്യുന്നു, നിങ്ങളുടെ വഴിക്കെള വിചാരിച്ചു നോക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ മലയിൽ ചെന്ന മരം കൊണ്ടുവന്ന് ആലയം പണിവിൻ; ഞാൻ അതിൽ പ്രസാദിച്ചു മഹത്രപ്പെട്ടും എന്ന് യഹോവ കല്പിക്കുന്നു.”

യഹോവയായ ദൈവം ഹാർത്തായി പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം തിന്റെയേൽ ജനത്തിനു കൊടുക്കുന്ന അരുളപ്പാടാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ വാക്യം. മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ദേവാലയം പണി പുനരാരംഭിക്കുവാൻ യഹോവയാലുള്ള അരുളപ്പാട് ഹാർത്തായി പ്രവാചകൻ പ്രവാസികളായ തിന്റെയേൽ മക്കെള അറിയിച്ചു അവരെ ഉണർത്തുന്നു. ഇതിന്റെ ആത്മീക അർത്ഥത്തിൽ ഈ ഇരു അരുളപ്പാട് ഓരോ കീസ്തീയ വിശാസിയോടും ആണ്.

നമ്മുടെ ദേവാലയം ശുന്നമായിക്കിടക്കുകയാണോ? അതിന്റെ പണി മുടങ്ങി കിടക്കുകയാണോ? നമുക്ക് ഒന്ന് ശോധന ചെയ്യാം. നമ്മുടെ കർത്താവ് പരിയുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ വഴിക്കെള വിചാരിച്ചു നോക്കുവിൻ. “ഈ ആലയം ശുന്നമായിരിക്കേ നിങ്ങൾക്കു തട്ടിട വീടുകളിൽ പാർപ്പാൻ കാലമായോ?” (ഹാർത്തായി 1:4).

ഈ കർത്താവിന്റെ ആലയം നമ്മൾ ഓരോരുത്തരുമാണ്. വലിയ വിലക്കൊടുത്ത്, അവൻ്റെ സ്വന്തരക്തം കൊടുത്ത്, വീണ്ടുകപ്പെട്ട നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും, ആ ആലയത്തിന്റെ പണി ആത്മാർത്ഥമായി ചെയ്യുന്നവരാണോ? അതോ ആ പണിക്ക് മുടക്കം വന്നുവോ? നമുക്ക് നമ്മുടെ വഴിക്കെള ഒന്നു വിചാരിച്ചു നോക്കാം.

9-10 വാക്യത്തിൽ വീണ്ടും പരിയുന്നു. എൻ്റെ ആലയം ശുന്നമായി കിടക്കയും നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തനും താന്താൻ്റെ വീടിലേക്ക് ഓടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്താണ് നമ്മുടെ മുൻഗണന? നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രമമസ്താനം കർത്താവിനാണോ?

ലോകത്തിന് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യംകൊടുത്ത്, ലോകപ്രകാരമുള്ള സുവസന്നകരുങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ ജീവിതത്തിന്റെ വിലയേറിയ സമയം പാശാക്കി കളയുന്ന കീസ്ത്യാനിക്കുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണ് ഈ വേദഭാഗം. ദൈവജനം വളരെ ഓടുന്നു, കഷ്ടപ്പെട്ടുന്നു, അഭ്യാനിക്കുന്നു. വളരെയെറെ കിട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രതിഫലം നാമമാത്രമായി പോകുന്നു. എന്തുചെയ്തിട്ടും തൃപ്തി വരുന്നില്ല. കൂലിക്കാരൻ കൂലിവാങ്ങി ഓട്ടസഞ്ചിയിൽ ഇടുന്നതുപോലെയാണ് നമ്മുടെ അഭ്യാനഫലം എന്ന് ഇവിടെ പരിയുന്നു. അധികം കിട്ടുമെന്ന് കാത്തിരുന്ന് കിട്ടിയ അല്പം വീടിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അത്

യഹോവ ഉത്തികളെന്തു. കർത്താവിന് പ്രമമസ്ഥാനം കൊടുക്കാതെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തികളും വ്യമാവായിപ്പോകും എന്ന് ഇവിടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ്, ‘നിങ്ങളുടെ വഴികളെ വിചാരിച്ചു നോക്കുവിൻ’.

അതുകൊണ്ട് ദൈവജനം എന്നൊന്ന് ചെയ്യേണ്ടത്? നമ്മുടെ ആലയംപണി പുനരാരംഭിക്കണം. അതിന് മലയിൽ ചെന്ന മരം കൊണ്ടുവരണം. നമ്മൾ ഉയരത്തിലേക്ക് കയറിച്ചുള്ളണം. അതിന് ഒരു അഭ്യാനം ആവശ്യമാണ്. ഓരോ ഭിവസവും ബോധപൂർവ്വം പാപത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് വിശുദ്ധിയുടെ പടവുകൾ ചവുട്ടി കയറണം. ജയമോഹത്തയും, കണ്ണമോഹത്തയും, ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതാപത്തയും ജയിച്ച്, സാത്താന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ അടിമപ്പൊക്കെ, ഉയരങ്ങളിലേക്ക് കണ്ണുയർത്തി, മുടങ്ങിപ്പോയ ആലയംപണി നമുക്ക് പുനരാരംഭിക്കാം. ആ ആലയത്തിൽ സ്തുതികളും, സ്ത്രോത്രങ്ങളും, ആരാധനയും ഉണ്ടാക്കുന്നോൾ നമ്മുടെ ദൈവം അതിൽ പ്രസാദിച്ചു മഹത്യപ്പെടും. വിശുദ്ധിയില്ലാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. പ്രിയദൈവജനമേ നമ്മുടെ കർത്താവിനെ നമ്മുടെ ആലയത്തിൽ നമുക്ക് മഹത്യപ്പെടുത്താം. അപ്പോൾ ദൈവജനം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. ആമേൻ.

പരാമർശം:

എഹസ്യർ 5:1, 2

എന്നാൽ പ്രിയമകൾ എന്നപോലെ ദൈവത്തെ അനുകരിപ്പിൻ. ക്രിസ്തുവും നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു നമുക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ ദൈവത്തിനു സൗരഭ്യവാസനയായ വഴിപാടും ധാരവുമായി അർപ്പിച്ചതു പോലെ സ്നേഹത്തിൽ നടപ്പിൻ.

സിസ്തർ റീന ഷാജി പള്ളിപ്പാട് 017